

๒๗ พ.ย. ๒๕๖๗
อ่านเมื่อวันที่.....

○ คำสั่ง

(ด. ๒๑)

คำร้องที่ ๑๖๒๔/๒๕๖๖
คำสั่งที่ ๑๖๖๘/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๔ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นายสำราญ แสนมนตรี

ผู้ฟ้องคดี

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑

นายอำเภอเชียงขวัญ ที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๖๖/๒๕๖๖ หมายเลขแดงที่ ๓๓๗/๒๕๖๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุบลราชธานี)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเชียงขวัญ อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งตามหนังสืออำเภอเชียงขวัญ ลับ ด่วนมาก ที่ รอ ๐๐๒๓.๑๑/๗ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นการดำเนินการตามหนังสือตอบข้อหารือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๘๕ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ให้ถือปฏิบัติตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๔๘๖/๒๕๖๕ โดยมีมูลกรณีมาจากการที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีมติชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงขวัญในวาระเดิมในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และต่อมา

/ศาลอาญา....

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ได้ประทับฟ้องในคดีอาญาที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีมติชี้มูลความผิด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้ให้ออกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และการให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ได้หมายความว่ารวมถึงกรณีที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบได้ประทับฟ้องในคดีอาญาที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีมติชี้มูลความผิด ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๑๘๐๔.๓/๘๔ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๖

๒. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสืออำเภอเชียงขวัญ ฉบับที่ รอ ๐๐๒๓.๑๑/๗ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๓. ให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเชียงขวัญ อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามเดิม

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอพร้อมคำฟ้องขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๑๘๐๔.๓/๘๔ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๖ และตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสืออำเภอเชียงขวัญ ฉบับที่ รอ ๐๐๒๓.๑๑/๗ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ไว้เป็นการชั่วคราว

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเชียงขวัญ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีมติชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงขวัญในวาระเดิม ได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งต่อมาได้มีการดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดีจนกระทั่งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ได้ประทับฟ้องในคดีอาญาที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีมติชี้มูลความผิด จากข้อเท็จจริงดังกล่าวผู้ฟ้องคดีจึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเชียงขวัญจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา ทั้งนี้ โดยผลของกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๘๓ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๔ และมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ส่วนหนังสือตอบข้อหารือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๑๘๐๔.๓/๘๔

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๖ นั้น เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นตอบข้อหารือและข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปประกอบการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งมิได้มีสภาพบังคับตามกฎหมาย ในส่วนหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสืออำเภอเชียงขวัญ ลับ ด่วนมาก ที่ รอ ๐๐๒๓.๑๑/๗ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ นั้น เป็นเพียงหนังสือแจ้งผลของกฎหมายตามบทบัญญัติข้างต้นเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเชียงขวัญ เท่านั้น เมื่อหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายที่มีผลเป็นการก่อเปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระบุ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี อันมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่จะมีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต่อศาลปกครอง ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ความว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือกระทรวงมหาดไทย ลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๘๔ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๖ แจ้งตอบข้อหารือของคณะกรรมการกฤษฎีกา เกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๖ นั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ฟ้องคดีโดยตรง ไม่ได้เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตอบข้อหารือและข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปประกอบการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเท่านั้น ข้อหาหรือดังกล่าว จึงมีสภาพบังคับให้หน่วยงานในระดับจังหวัดและระดับอำเภอนำไปปฏิบัติตาม ในส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสืออำเภอเชียงขวัญ ลับ ด่วนมาก ที่ รอ ๐๐๒๓.๑๑/๗ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีตำบลเชียงขวัญ นั้น หนังสือดังกล่าวมีผลให้ผู้ฟ้องคดีต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเชียงขวัญ จึงเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายที่มีผลเป็นการก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระบุ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี อันเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้จากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง นอกจากนี้การออกหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทั้งสองฉบับดังกล่าว ไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนก่อนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ อีกทั้ง การออกหนังสือทั้งสองฉบับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมายตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๑ และพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๖๒ ให้อำนาจไว้ หนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย... มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้... “คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน รั้ง หรือมีผลกระทบ ต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ... และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้... “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือในรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น... มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ และให้เพิกถอน

/สิทธิ...

สิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้น และจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีด้วยหรือไม่ก็ได้
มาตรา ๙๓ วรรคสอง บัญญัติว่า ให้นำความในมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑
มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับ
เจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ได้มีมติชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงขวัญ
ในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวล
กฎหมายอาญา ซึ่งต่อมาศาลคดีอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ได้ประทับฟ้องเป็น
คดีหมายเลขดำที่ อท ๑๗๖/๒๕๖๕ และได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อท ๘๑/๒๕๖๖
ซึ่งคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสืออำเภอยื่นขบวน
ลับด่วนมาก ที่ รอ ๐๐๒๓.๑๑/๗ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่
โดยอาศัยผลของมาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับหนังสือตอบข้อหารือ
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ลับด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๘๔ ลงวันที่ ๗
มกราคม ๒๕๖๖ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย
จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ
กระทรวงมหาดไทย ลับด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๘๔ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๖ และคำสั่ง
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสืออำเภอยื่นขบวนลับด่วนมาก ที่ รอ ๐๐๒๓.๑๑/๗ ลงวันที่ ๑
พฤศจิกายน ๒๕๖๖ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเชียงขวัญ
ตามเดิม นั้น เห็นว่า การให้ผู้ฟ้องคดีหยุดปฏิบัติหน้าที่ที่นายกเทศมนตรีตำบลเชียงขวัญ
เป็นผลของบทบัญญัติตามมาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๔ และมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์
กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา และศาลในคดีอาญาได้ประทับฟ้องแล้ว
ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่ง
เป็นอย่างอื่น กรณีดังกล่าวจึงไม่ได้เป็นการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ในการมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดการปฏิบัติหน้าที่แต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ
กระทรวงมหาดไทย ลับด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๘๔ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๖ ที่แจ้งตอบ
ข้อหารือของจังหวัดกาฬสินธุ์กรณีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ได้ชี้มูลความผิดของผู้บริหารท้องถิ่น และต่อมาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบได้ประทับฟ้องแล้ว
ผู้บริหารท้องถิ่นต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ โดยอ้างความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จ
ที่ ๑๔๘๖/๒๕๖๕ อันเป็นการให้ความเห็นในทางกฎหมายในเรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบ

/การพิจารณา...

การพิจารณา ซึ่งหนังสือแจ้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวไม่ได้มีผลกระทบต่อสถานภาพแห่งสิทธิของผู้ฟ้องคดี อีกทั้งหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสืออำเภอเชียงขวัญ ลับ ต่วนมาก ที่ รอ ๐๐๒๓.๑๑/๗ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เป็นเพียงหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีถือปฏิบัติ ตามมาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เท่านั้น ไม่ถือว่าเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายที่มีผล เป็นการก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระวัง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีเช่นกัน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าว จึงไม่ใช่เป็นการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันจะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

พลโท สุรพงษ์ เปรมบัญญัติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พคท. ๒๕๖๖

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิบูลย์ กัมมระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายภิรัตน์ เจียรนัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมมาศ รัฐพิทักษ์สันติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

